

Meditacions: Dimarts de la primera setmana de Quaresma

Reflexió per meditar el dimarts de la primera setmana de Quaresma. Els temes proposats són: demanem santificar el nom de Déu; podem perdonar perquè hem estat perdonats; la voluntat de Déu és estimar-nos.

«PARE EL NOSTRE del cel, que sigui honorat el vostre nom» (*Mt 6, 9*).

Aquesta súplica és la primera cosa que Jesús ens ensenya a demanar. Sol·licitem poder «santificar el seu nom» no perquè Déu ho necessiti,

sinó perquè és el que més ens convé a nosaltres; el Senyor ens ensenya a pregar de la manera adequada perquè nosaltres puguem ser feliços amb ell. La Quaresma és un temps propici per intensificar la nostra pregària, per escoltar millor l'Esperit Sant en nosaltres; i per això posa novament el Parenostre als nostres llavis.

¿Què vol dir que el nom de Déu sigui santificat? ¿Com podem afegir alguna cosa a Déu? Nosaltres podem, en el millor dels casos, reconèixer la santedat de Déu, comprendre d'alguna manera la seva bondat infinita. «La glòria de Déu consisteix que l'home visqui»^[1], diu sant Ireneu. Quin goig saber-se objecte d'una predilecció tan entranyable. «Quina confiança, quin descans i quin optimisme us donarà, enmig de les dificultats, sentir-vos fills d'un Pare, que tot ho sap i que tot ho pot»^[2].

Les peticions se succeeixen al Pare nostre que Jesús ensenya als deixebles. Van precedides d'un advertiment que ens introdueix en un clima d'intimitat i confiança amb Déu, abans impensables per a l'home: «Abans que vosaltres li demaneu res, el vostre Pare ja sap perfectament tot el que necessiteu» (*Mt 6, 8*). La nostra pregària no té com a objectiu alterar els designis divins, savis des de tota l'eternitat; encara que, de manera real però misteriosa, Déu hi compta per dur-los a terme. En pregar, Déu ens introdueix en la comprensió de la seva bondat infinita. Ell vol «que el nostre desig sigui provat en la pregària. Així ens disposa per rebre allò que ell està disposat a donar-nos»^[3].

AL LLARG de l'oració del Parenostre, es podria dir que hi ha una sola acció que ens correspon als homes. Quan demanem a Déu que ens perdoni, assegurem que també «nosaltres perdonem els qui ens han ofès» (Mt 6, 12). Podria semblar que només es tracta d'una condició, però és molt més que això. En realitat, el perdó de Déu ens precedeix. D'alguna manera nosaltres som capaços de perdonar, d'estimar fins a aquest extrem, només perquè abans hem estat perdonats. «Nosaltres no construïm la caritat; ens envaeix amb la gràcia de Déu: perquè Ell ha estat el primer d'estimar-nos. Convé que ens amarem ben bé d'aquesta veritat bellíssima: si podem estimar Déu, és perquè hem estat estimats per Déu. Tant tu com jo estem en condicions de lliurar afecte pròdigament als qui ens volten, per tal com hem nascut a la fe, per l'amor del Pare»^[4].

Perdonar és un acte diví per excel·lència. Suposa restablir la seva condició anterior a qui ha ofès. «¡Déu és alegre! I quina és l'alegria de Déu? L'alegria de Déu és perdonar (...) És l'alegria d'un pastor que retroba la seva ovella; l'alegria d'una dona que troba la seva moneda; és l'alegria d'un pare que torna a acollir a casa el fill que s'havia perdut, que era mort i ha tornat a la vida, ha tornat a casa. Aquí hi ha tot l'Evangelí!»^[5]. Quan coneixem la joia de Déu en perdonar-nos, quan experimentem la seva disponibilitat infinita, és lògic que ens sentim impulsats a fer el mateix amb els altres; volem ser part d'aquesta alegria. «Per aprendre a perdonar —aconsellava sant Josepmaria—, acudiu a la Confessió, amb afecte, amb devoció, i hi trobareu la pau, la força per vèncer i per estimar»^[6].

.....

«QUE ES FACI la vostra voluntat aquí a la terra com en el cel» (Mt 6, 10)
Potser pensem en la voluntat de Déu només com una cosa que ell vol de nosaltres. Però oblidem que l'acte principal del seu disseny pel que fa a nosaltres és estimar-nos, i que una conseqüència d'aquest amor és oferir-nos mil maneres d'omplir-nos de la seva vida: els sagraments, les relacions amb els qui ens envolten, la pregària, els manaments, etc. En demanar-li «que es faci la seva voluntat» li estem demanant, almenys en part, que ens doni la gràcia de deixar-nos assolir per aquest amor. I per això, Jesús ens convida també a demanar el pa de cada dia, el seu cos i la seva sang. Aquesta és la voluntat del Pare: que els seus fills estiguin el més units possible.

«Passi el que passi a les vostres vides —predicava sant Josepmaria—, per trist i fosc i fins i tot abominable que

sigui, feu ràpidament aquest procés mental: Déu és el meu Pare; Déu m'estima més que totes les mares del món juntes poden estimar els seus fills. El meu Pare Déu és, a més, omniscient i omnipotent. Així doncs, tot el que passa és per a bé. Veureu quina pau, fills meus, quin somriure il·luminarà la vostra boca, encara que tingueu el rostre banyat en llàgrimes»^[7].

El fet que demanem que es faci la voluntat de Déu, no anul·la la nostra. «La força de la gràcia ha de combinar-se amb les nostres obres de misericòrdia, que som cridats a viure per testimoniar com n'és de gran l'amor de Déu»^[8], especialment durant la Quaresma. La Verge Maria, filla de Déu Pare, segurament va resar el Parenostre moltes vegades. Ella ja havia pronunciat el seu «faci's» personal, i li sorprendria veure com la realitat havia superat les seves expectatives més

agosarades. La nostra Mare va ser testimoni del lliurament del seu fill i, potser, es va sentir confortada rebent-lo en l'Eucaristia. A ella li podem demanar que ens faci comprendre i assaborir les paraules de Jesús.

[1] Sant Ireneu, *Contra les heretgies*, Llibre 4, 20, 5-7.

[2] Sant Josepmaria, *Cartes* 29, núm. 60.

[3] Sant Agustí, Epístola 130, 8, 17.

[4] Sant Josepmaria, *Amics de Déu*, núm. 229.

[5] Francesc, Àngelus, 15-IX-2013.

[6] Sant Josepmaria, 2-VI-1974, citat a Xavier Echevarría, *Memoria del Beato Josemaría Escrivá*, p.194.

[7] Sant Josep maria, citat a Julián Herranz, *Dios y audacia. Mi juventud junto a san Josemaría*, p. 166-167.

[8] Francesc, Audiència, 29-IX-2021.

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca/meditation/meditacions-dimarts-de-la-primera-setmana-de-quaresma/> (22/03/2026)